

ningsdirektorat som et særligt organ bortfaldet. Endvidere har den ved bestemmelserne i loven om statens bygningsvæsen foretagne afgrænsning af de under direktoratet hørende sagområder medført, at administrationen af de under departementet og direktoratet hørende emner ikke har kunnet tilrettelægges helt så hensigtsmæssigt som ønskeligt. Da stillingen som direktør for statens bygningsdirektorat vil blive ledig pr. 1. april 1952, har regeringen herefter ment det rigtigt at foreslå direktoratet ophævet fra nævnte tidspunkt og de under direktoratet hørende forretninger henlagt direkte under ministeriet for derigennem at muliggøre en mere smidig tilrettelæggelse af administrationen af statens opgaver i forbindelse med byggeriet.

Stillingen som direktør for statens bygningsvæsen vil ved normeringslov for finansåret 1953—54 blive søgt omnormeret,

således at der i stedet oprettes en stilling som afdelingschef. Til begrundelse herfor skal anføres, at af direktoratets sagområde medfører alene byggestøttelovgivningen en meget betydelig sagsekspedition med en tilgang af nye statslånssager på op imod 10 000 årlig og et antal udgåede skrivelser i det sidste år på næsten 100 000.

En administration af dette omfang er det ikke muligt for departementschefen at have tilstrækkeligt indseende med uden fornøden overordnet bistand.

For tiden indtil 1. april 1953 vil der ved tekstanmærkning til finansloven for finansåret 1952—53 eller eventuelt til tillægsbevillingsloven for finansåret 1951—52 blive søgt hjemmel for aflønning af en kontorchef som afdelingschef. Direktørstillingen vil forblive ubesat, men vil som nævnt blive søgt omnormeret til en afdelingschefstilling pr. 1. april 1953.